

Gaardhanen og Veirhanen

Der vare to Haner, een paa Møddingen og een paa Taget, hovmodige begge To; men hvem udrettede meest? Siig os din Mening, – vi beholde vor egen alligevel.

Hønsegaarden var ved et Plankeværk skilt fra en anden Gaard, hvori laae en Mødding, og paa den voxte en stor Agurk, der var sig bevidst at være en Mistbænk-Væxt:

»Det fødes man til!« sagde det indeni den! »ikke Alle kunne fødes til Agurker, der maa ogsaa være andre levende Arter! Hønsene, Ænderne og hele Nabogaardens Besætning er ogsaa Skabninger. Gaardhanen seer jeg nu op til paa Plankeværket, han er rigtignok af anderledes Betydenhed end Veirhanen, der er sat saa høit og ikke engang kan knirke, end sige gale! han har hverken Høns eller Kyllinger, han tænker kun paa sig selv og sveder Spanskgrønt! nei, Gaardhanen, det er en Hane! see ham gjøre Trit, det er Dands! høre ham gale, det er Musik! hvor han kommer, faaer man at høre hvad en Trompeter er! Om han kom herind, om han aad mig op med Blad og Stilk, om jeg gik op i hans Krop, det var salig Død!« sagde *Agurken*. Ud paa Natten blev det et frygteligt Veir; Høns, Kyllinger og Hanen med, søgte Ly; Plankeværket mellem Gaardene blæste ned saa det gav et stærkt Rabalder; Tagstenene faldt, men *Veirhanen* sad fast, den dreiede sig ikke engang, den kunde ikke, og dog var den ung, nystøbt, men sindig og adstadig; den var født gammel, lignede ikke de flagrende Himlens Fugle, Spurve og Svaler, dem foragtede den, »Pipfuglene, ringe af Størrelse og ordinaire!« Duerne vare store, blanke og skinnende, som Perlemor, saae ud som en Slags Veirhane, men de vare tykke og dumme, al deres Tanke gik ud paa at faae Noget i Skrotten, sagde *Veirhanen*, kjedelige i Omgang vare de. Trækfuglene havde ogsaa gjort Visit, fortalt om fremmede Lande, om Luftcaravaner og frygtelige Røverhistorier med Rovfuglene, det var nyt og interessant, første Gang, men senere vidste *Veirhanen* at de gjentog sig, at det altid var det Samme og det er kjedeligt! De vare kjedelige og Alt var kjedeligt, Ingen var til Omgang, hver Een var fad og flau.

»Verden duer ikke!« sagde den. »Vrøvl det Hele!«

Veirhanen var hvad man kalder blaseret, og det havde bestemt gjort ham interessant for *Agurken*, havde hun vidst det, men hun saae kun op til *Gaardhanen* og nu var den inde i Gaarden hos hende.

Plankeværket var blæst om, men Lyn og Torden var forbi.

»Hvad sige I om det Hanegal?« sagde *Gaardhanen* til Høns og Kyllinger. »Det var noget raat, Elegancen manglede!«

Og Høns og Kyllinger traadte ind paa Møddingen, *Hanen* kom med Ryttertrin.

»Havevæxt!« sagde han til *Agurken*, og i det ene Ord fornåm hun hele hans udstrakte Dannelse og glemte at han hakkede i hende og aad hende.

»Salig Død!«

Og Hønsene kom og Kyllingerne kom og naar den ene løber, saa løber den anden med, og de klukkede og de pippede og de saae paa Hanen, de vare stolte af ham, han var af deres Art.

»Kykkeleky!« galede han, »Kyllinger blive strax til store Høns, naar jeg siger det i Verdens Hønsegaard!«

Og Høns og Kyllinger klukkede og pippede bag efter!

Og *Hanen* forkyndte en stor Nyhed.

»En Hane kan lægge et Æg! og veed I hvad der ligger i det Æg? Der ligger en Basilisk! Synet af den kan Ingen udholde! det veed Menneskene, og nu veed I det med, veed, hvad der boer i mig! veed, hvad jeg er for en allershønsegaards Karl!«

Og saa slog *Gaardhanen* med Vingerne, reiste Kammen og galede igjen; og det gjøs i alle Hønsene og i alle de smaa Kyllinger, men de vare frygteligt stolte af, at Een af deres var saadan en allershønsegaards Karl; de klukkede og de pippede, saa at *Veirhanen* maatte høre det, og han hørte det, men han rørte sig ikke derved.

»Vrøvl det Hele!« sagde det indeni *Veirhanen*. »*Gaardhanen* lægger aldrig Æg og jeg gider ikke! vilde jeg, kunde jeg nok lægge et Vindæg! men Verden er ikke et Vindæg værd! Vrøvl det Hele! – Nu gider jeg ikke engang sidde!«

Og saa knak *Veirhanen* af, men han slog ikke *Gaardhanen* ihjel, »skjøndt det var det beregnet paa!« sagde Hønsene; og hvad siger *Moralen*.

»Det er dog bedre at gale, end at være blaseret og knække af!«